

Sygn. akt IV KO 170/19

POSTANOWIENIE

Dnia 22 stycznia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Małarski

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron
w dniu 22 stycznia 2020r.,
w sprawie **J. K.** i **J. D.**
oskarżonych z art. 286 § 1 k.k. i in.,
inicjatywy przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu,
wyrażonej w postanowieniu Sądu Rejonowego w B.
z dnia 17 grudnia 2019r., sygn. akt III K (...),
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:
odmówić przekazania sprawy.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w B. zwrócił się do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania sprawy o sygn. III K (...) Sądowi Rejonowemu w W.. Pod wskazaną sygnaturą zostały połączone dwie sprawy, tzn. III K (...), w której oskarżonym jest J. K. , i III K (...), w której oskarżonym są J. K. i J. D. . Wystąpienie umotywowano tym, że J. K. przebywa w dyspozycji Sądu Rejonowego w W. w Areszcie Śledczym w W. . Jest tymczasowo aresztowany i oczekuje na rozpoznanie spraw przez Wydział II Karny Sądu Rejonowego w W., Wydział II Karny Sądu Rejonowego w W. i Wydział II Karny Sądu Rejonowego w G.. Sądy te nie wyraziły zgody na przetransportowanie oskarżonego do Zakładu Karnego w C. Oddział Zewnętrzny w B. na rozprawę, która była wyznaczona na 19 grudnia 2019r. Sąd

występujący wzmocnił argumentację zastosowania art. 37 k.p.k. informacją, że oskarżony J. D. mieszka w W.. Jednocześnie wyraził obawę, że pozostawienie sprawy o sygn. III K (...) w gestii Sądu właściwego miejscowo zagrozi rozpoznaniu sprawy w rozsądnym terminie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Przedłożone wystąpienie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Przytaczane okoliczności świadczą, że występujący Sąd istotnie napotkał na przeszkodę w prowadzeniu postępowania. Jednak trudności wskazane w wystąpieniu mają charakter natury technicznej, a ich ocena nie daje podstaw do stwierdzenia, że jest to przeszkoda, której całkiem nie da się usunąć. Nietrudno zauważyć, że oczekiwany efekt powinien być osiągnięty przy właściwej organizacji - być może podjętej także na poziomie prezesów sądów, w których prowadzone są postępowania - która zagwarantowałaby zsynchronizowanie terminów rozpraw wyznaczanych w poszczególnych sprawach oskarżonego J. K.. Natomiast rozstrzygnięcie sprawy w sposób proponowany przez Sąd właściwy miejscowo i zastosowanie w przedmiotowej sprawie rozwiązania z art. 37 k.p.k. mogłoby spowodować niepożądane przekonanie, że za każdym razem stwierdzenie trudności występujących z doprowadzeniem oskarżonego na rozprawę pociągałoby potrzebę rozpoznania sprawy przez sąd, w którego aktualnej dyspozycji oskarżony pozostaje w związku z inną sprawą.

Jednocześnie zważyć należało, że być może osądzenie oskarżonego przed Sądem właściwym terytorialnie odbędzie się kosztem ekonomiki procesowej. Jednakże realizacji zasady szybkiego i sprawnego osądzenia sprawy nie zapewni przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w W. . Sąd ten, podobnie jak większość Sądów w okręgu [...] jest przeciążona ilością spraw i z pewnością nie można z góry zakładać, że sprawa zostanie rozpoznana szybciej, niż przez Sąd właściwy miejscowo.

Nie było wątpliwości co do tego, że zamieszkanie J. D. w W. nie mogło zaważyć na zastosowaniu odstępstwa od reguły, o której mowa w art.31 § 1 k.p.k., ponieważ oskarżony ten nie jest pozbawiony wolności i bez przeszkód może stawić się na wyznaczony termin rozprawy w Sądzie Rejonowym w B..

W konsekwencji nie można dopatrzeć się w argumentacji przedstawionej przez Sąd występujący niczego innego, jak wskazywania na trudności natury organizacyjnej, a te nie stwarzają podstaw do stosowania art. 37 k.p.k. Dlatego postulat Sądu Rejonowego w B. o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu nie został przez Sąd Najwyższy uwzględniony.